

først da, at et Tilbud om Overenskomst kan faae virkelig Betydning, naar man samtidig kommer frem med Forslag i Udvalget. Dernæst sagde den ærede Ordfører, at de Beregninger, man her var kommen til, vare falske. Ja, jeg siger, at saadanne Beregninger kunne albrig blive Andet end efter Skøn. Ingen er istand til i dette Diebliftet nøiagtig at sige, hvad Resultat Loven vil faae; thi selv efter hvad den ærede Ordfører for Mindretallet udtalte, mente han, at der for Diebliftet kun var meget faa paa de høiere Lønninger, medens det Tilfælde selvsjølge og saa kan komme, at de fleste kunne komme paa disse Lønninger. For mit Vedkommende kan jeg ikke se rettere, end at der ikke er stor Sandsynlighed for, at vi ville faae nogen Lønningslov igjennem iaar. Man er fra Mindretallets Side kommen til at bide sig fast i et ikke ubetydeligt Lønningsstilleg paa alle Omraader, og saalænge man fastholder dette Standpunkt, tror jeg ikke, der er stor Sandsynlighed for, at vi ville kunne faae Loven gennemført. Naar man fra Mindretallets Ordførers Side hører en saadan Kritik over Flertallets Stilling, som man har hørt ved dette Lovforslag, saa kan man tænke sig selv, at der vil komme en langt stærkere Kritik over alle de andre Lønningslovsforslag, thi der er man ikke gaaet til nær saa betydelige Lønningsforhøielse som her (Th. Nielsen: Der er jo kun 8,000 Kr. imellem). Det ærede Medlem skulde i dette Tilfælde lade Udvalgets Medlemmer skønne (Ufbydelse af Th. Nielsen). Ja, Forslagene ligge ikke for her, og saalænge det ikke er Tilfældet, ere vi berettigede til at udtale os, som vi gjøre, og det turde være, at de Forslag, der kom i den 11te Time fra Mindretallet, vare af den Bestafsenhed, at selv det ærede Medlem maaske kunde have haft Betænkelighed ved at stemme derved. Dernæst kom de som et Ultimatum, og man maa huske paa, at det gjerne kunde have været, at vi for en Overenskomsts Skyld hist og her kunde være gaaede ind paa Et og Andet, men naar Forslagene komme som et Ultimatum, og man siger: Vilde I have dem, eller ikke, saa bliver Stillingen en anden, saa er det ikke længere akkurat de 6—8,000 Kr., der er os imellem, men saa bliver der Spørgsmaal, om de 6—8,000 Kr. falde paa saadanne Pladser, som vi kunne finde rigtige og billige. Dernæst er der udtalt Beklagelse over, at man ikke kunde faae disse Love færdige fra Folkethingets Side. Ja, denne Beklagelse kunne vi Allesammen være enige om, men Sagen er den, at den Stilling, som de Herrer for Diebliftet indtage, vil føre til, at medens vi nu byde 24 Procent Tillæg, som de Herrer ikke ville gaa ind paa, saa vil Ennen paa det Hele blive, at Embedsmændene slet ikke faae Mere end de have. Den ærede Ordfører fremhævede Herning, hvor Postmesteren kun har en Løn af 1,300 Kr. medens

vi byde 2,400 Kr. Jeg skal iøvrigt her sige, at naar den ærede Ordfører for Mindretallet mente, at der ikke var anden Grund til, at vi ikke vilde gaa høiere end til 2,400 Kr., end den, at vi fandt, at 2,800 var for meget, saa er dette ikke rigtigt. Grunden til, at vi ikke ville give den Løn i Forhold til Brevantallet, som vi ellers kunde være tilbøjelige til, er, at Herning nu ikke mere bliver en Slutningsstation, eller hvad man nu vil kalde det, fordi man nu faar en Bane fra Herning længere Vest paa, og Følgen deraf vil være, at mange af de Breve, som nu besjerges fra Postkontoret der, ville komme til at gaa ud fra et andet Postkontor. Men hvad vil Hovedfølgen blive haabe efter den Stilling, den ærede Ordfører for Mindretallet og maaske ogsaa det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) indtager? Den vil blive, at denne Mand ikke faar mere end de 1,300 Kr. Endresultatet vil blive, at denne Mand ikke vil faae de 2,400 Kr., vi byde, og noget Eignende vil blive Hovedfølgen for dem Alle, naar de Herrer vedblive at indtage den Stilling, de nu indtage.

Ordføreren (Lauher): Den ærede Ordfører for Mindretallet (Zvermoes) bemærkede til mig, at jeg ikke havde slyet at omtale, hvad der er passeret i Udvalget. Dertil skal jeg tillade mig at bemærke, at det ærede Mindretal selv i sin Betænkning dels har omtalt, dels hentydet til, hvad der er passeret i Udvalget, paa en saadan Maade, at jeg har været nødt til at imødegaa det paa den Maade, jeg har gjort. Jeg er derimod ingenlunde gaaet saaledes ind paa Enkeltheder af, hvad der er passeret i Udvalget, som den ærede Ordfører for Mindretallet; det er Noget, han skal have Eren for; det er Noget, han ikke har slyet at gjøre, men det er Noget, der ganske sikkert er usædvanligt her i Folkethinget. Men siden den ærede Ordfører for Mindretallet allerede har gjort det, saa kan jeg dog ikke undlade med den høitærede Formands Tilladelse at knytte et Par enkelte Bemærkninger dertil. Den ærede Ordfører for Mindretallet omtalte, hvorledes Underudvalget ifjor havde undersøgt den Stala, Ministeriet havde optillet, og fundet, at Ministerens Grænser vare rigtige og nøiagtige ved nærmere at gaa Embederne igjennem. Der omtalte det ærede Medlem Noget, der passerede i Udvalget ifjor, men dengang tror jeg ikke, det nuværende Lønningsudvalg eksisterede, det er blevet nedsat iaar, i denne Samling, men det eksisterede ikke ifjor, og det Underudvalg, der var nedsat ifjor, betra ter jeg som nuværende Udvalg aldeles uvedkommende. Naar iøvrigt det ærede Medlem netop bemærkede, at denne Undersøgelse fandt Sted ifjor, saa var det altsaa en Undersøgelse af det Lovforslag, der var fremsat ifjor, men dette Lovforslag var ingenlunde stemmende med det, der